

GÜVƏNNƏŞRLƏRİ

FONETİKA: Danışıq səsləri. Saitlərin növləri: qalın, incə; açıq, qapalı; dodaqlanan, dodaqlanmayan. Samitlərin növləri: kar və cingiltili. Sözüün səs və hərf tərkibi. Bir sıra sözlərdə “o” saitinin [a] kimi tələffüz edilməsi. Söz sonunda cingiltili samitlərin (“b”, “c”, “d”, “g”) tələffüzü.

“K” və “Q” samitlərinin yazılışı və deyilişi. Sözlərin sonunda “k-y” və “q-ğ” əvəzlənməsi. Qoşa samitlə bitən təkhecalı sözlər: eynicinsli qoşa samitlə bitən sözlər, müxtəlifcinsli qoşa samitlə bitən sözlər. Söz ortasında yanaşı gələn **tt, kk, pp, qq** samitlərinin tələffüzü. Ahəng qanunu. Heca. Sözüün yazılışı və deyilişinə görə təhlili (fonetik təhlil).

MƏTN ÜZƏRİNDƏ İŞ. Buraxılış imtahanında istifadə olunacaq mətnlər haqqında məlumat. Təlim üsulları.

LEKSİKA: Sözüün leksik və qrammatik mənası. Əsas nitq hissələrinin həm leksik, həm də qrammatik mənaya malik olması, köməkçi nitq hissələrinin isə ancaq qrammatik mənaya malik olması. Sözüün ilkin - həqiqi mənası. Sözüün məcazi mənası. Çoxmənalı sözlər.

Omonimlər. Omonim sözlərlə çoxmənalı sözlərin müqayisəsi. **Sinonimlər. Antonimlər.** Frazoloji birləşmələr (sabit söz birləşmələri). Terminlər (alınma sözlər). Sözüün leksik təhlili.

MƏTN ÜZƏRİNDƏ İŞ. Mətnin hissələri: giriş, əsas, nəticə hissə.

ÜSLUBİYYAT. Üslubiyyat və üslub haqqında ümumi məlumat. Azərbaycan ədəbi dilinin funksional üslubları. **Bədii üslubun xüsusiyyətləri.** Bədii üslubun obrazlı nitq forması olması. Bədii üslubun təzahür formaları (şeir dili, nəsr dili, dram dili). Sözüün informativ və poetik funksiyaları. Bədii söz. Bədii təsvir və ifadə vasitələri. Ellipsis. **Elmi üslub.** Elmi üslubun xüsusiyyətləri: izah etmək, şərh etmək, nəticə çıxarmaq. Elmi üslubda sözlərin terminləşməsi (Sözüün terminoloji funksiyası). Sözüün həqiqi mənada işlədilməsinin elmi üslubun xüsusiyyətlərdən biri olması.

Publisistik üslubun xüsusiyyətləri. Publisistik üslubun formaları: yazılı və şifahi. **Rəsmi-işgüzar üslub.** Rəsmi-işgüzar üslubun əsas xüsusiyyətləri. Rəsmi sənədlərin dili. İşgüzar sənədlərin dili.

Məişət üslubu. Məişət üslubunun xüsusiyyətləri. Dialoji nitq. İntonasiya və jest-hərəkət.

Xülasə. Xülasəyə verilən tələblər. xüsusiyyətləri.

Tezis. Tezisin əsas

MORFOLOGİYA

Nitq hissələri. Nitq hissəsi anlayışı. Nitq hissələrinin bölgüsü. Əsas və köməkçi nitq hissələri.

İSİM: ismin əşya adı bildirməsi. Konkret və mücərrəd isimlər. Ümumi və xüsusi isimlər. Tək və cəm isimlər. Toplu isimlər və onların cəm isimlərdən fərqi. İsm quruluşca növləri. Düzəltmə isimlər. Mürəkkəb isimlər və onların yazılışı. İsm halları. Qeyri-müəyyənlik bildirən hallar. Adlıq, qeyri-müəyyən yiyəlik və qeyri-müəyyən təsirlik halların fərqləndirilməsi. Yönlük halda olan sözlərin yazılışı və deyilişi. Çıxışlıq hal şəkilçisinin bəzən fərqli tələffüz edilməsi.

İsm mənsubiyyətə görə dəyişməsi. *Mənbə, mövqə, mənafe, tale, mənsə, su, nə* sözlərinin mənsubiyyətə görə dəyişməsi. Bəzi ikihecalı isimlərin kökündə qapalı sait düşməsi. İsm şəxsə görə dəyişməsi – xəbərlilik (şəxs) şəkilçiləri.

SİFƏT: Əşyaya aid əlamət və ya keyfiyyət bildirməsi. Sifətin quruluşca növləri: sadə, düzəltmə və mürəkkəb sifətlər. Mürəkkəb sifətlər və onların yazılışı. Tərəfləri bitişik və defislə yazılan mürəkkəb sifətlər. Sifətin dərəcələri: adi, azaltma və çoxaltma dərəcələri. Azəltmə və çoxaltma dərəcələrində olan sifətlərin yazılışı.

SAY: Əşyanın miqdarını və sırasını bildirməsi. Sayın quruluşca növləri: sadə, düzəltmə və mürəkkəb saylar. Sayın mənaca növləri: miqdar və sıra sayları. Miqdar saylarının növləri: Müəyyən miqdar saylar. Qeyri-müəyyən miqdar sayları. Kəsr sayları. Numerativ sözlər və onların işlənmə məaqları. Sayların yazılışı (sözlərlə, ərəb rəqəmləri ilə, Roma rəqəmləri ilə). Miqdar saylarında şəkilçilərin yazılışı. Sıra saylarının yazılışı. Deislə yazılan mürəkkəb saylar. Saylarla işlənən isimlərin təkdə və cəmdə olması.

MƏTN ÜZƏRİNDƏ İŞ. Mətnin növləri

ƏVƏZLİK: Əvəzlik əsas nitq hissələrinin yerində işlənən söz kimi. Əvəzliyin quruluşca növləri: sadə, düzəltmə və mürəkkəb əvəzlilər. Əvəzlilərin mənaca növləri. Şəxs əvəzliləri. Onların I, II və III şəxsin təkli və cəmində olması. İşarə əvəzliləri. **O, bu** əvəzliləri mübtədə vəzifəsində olarkən onlardan sonra vergülün işlənmə məqamları. Sual əvəzliləri. Qeyri-müəyyən əvəzlilər. Təyini əvəzlilər.

FEİL: Onun aşyanın hərəkətini bildirməsi. Təsdiq və inkar feillər. Feillərin şəxsə görə dəyişməsi. Feilin quruluşca növləri. Sadə feillər. Düzəltmə feillər. İsmindən düzələn feillər. Feildən düzələn feillər. Mürəkkəb feillər. Tərəfləri defislə yazılan mürəkkəb feillər.

Feilin qrammatik mənə növləri: Hərəkətin subyekti və obyektı. Məlum, məchul, şəxssiz, qayıdış, qarşılıq-birgəlik və icbar növ feillər.

Feilin şəkilləri (Feilin təsriflənən formaları): Feilin zamana görə dəyişməsi. Feilin zamanları: Keçmiş zaman. İndiki zaman. Gələcək zaman. Xəbər şəkli. Xəbər şəklində olan feillərin həm zamana, həm də şəxsə görə dəyişməsi. Xəbər şəklində olan feillərin yazılışı və deyilişi. Əmr şəkli. Arzu şəkli. Vacib şəkli. Lazım şəkli. Şərt şəkli.

İdi, imiş, isə köməkçi sözləri (hissəcikləri). **İdi, imiş** hissəcikləri və keçmiş zaman şəkilçiləri. **İsə** hissəciyi və feilin şərt şəklinin şəkilçisi. Cümlədə isə köməkçi sözünün (hissəciyinə) qoşulduğu sözdən sonra vergülün işlənməsi.

Feilin təsriflənməyən formaları. Məsdər, feili sifət, feili bağlama feilin şəxsə və kəmiyyətə görə dəyişməyən formaları kimi. **Məsdər.** Məsdərin feilə və ismə aid xüsusiyyətləri. Hansı cümlə üzvü vəzifələrində işlənməsi. **Feili sifət.** Feili sifətin feilə və sifətə aid xüsusiyyətləri. Feili sifət şəkilçiləri. Feili sifətin zaman anlayışı bildirməsi. Feili sifət və feildən düzələn sifət. **Feili bağlama.** Feili bağlamanın feilə və zərflə aid xüsusiyyətləri. Feili bağlama şəkilçiləri. Feili bağlamaların, bir qayda olaraq, cümlədə zərflik kimi çıxış etməsi. Hərəkətin tərzini, zamanını və səbəbini bildirməsi. Bəzi sözlərin yerinə görə feili bağlama, yaxud zərf olması.

ZƏRF: Zərf haqqında ümumi məlumat. Zərfin quruluşca növləri: Sadə, düzəltmə və mürəkkəb zərflər. Mürəkkəb zərflərin yazılışı: bitişik, defislə və ayrı yazılan mürəkkəb zərflər. Zərfin mənə növləri: Tərzi-hərəkət zərfləri. Zaman zərfləri. Yer zərfləri. Kəmiyyət zərfləri. Həm zərf, həm də digər nitq hissələri kimi işlənən sözlər.

MƏTN ÜZƏRİNDƏ İŞ. Abzas. Abzasın xüsusiyyətləri.

SÖZÜN TƏRKİBİ: Kök və şəkilçi. Leksik və qrammatik şəkilçilər. Şəkilçilərin bir, iki və dördvariantlı olması. İkivariantlı və dördvariantlı şəkilçilər. Bir cür yazılan şəkilçilər. Sözü nü şəkilçilər. **Bitişdirici samitlər: y, n, s**

SÖZ YARADICILIĞI: Sözü nün quruluşca növləri. Sadə sözlər. Düzəltmə sözlər. Mürəkkəb sözlər. Tərəfləri bitişik, defislə və ayrı yazılan mürəkkəb sözlər. Sözü nün tərkibinə görə təhlili.

KÖMƏKÇİ NİTQ HISSƏLƏRİ : Qoşma. Qoşmaların ismin müəyyən hallarında işlənən sözlərə qoşulub mənə çalarları yarada bilməsi. Qoşmaların yazılışı və deyilişi. Təkhəcalı qoşmaların sözlərə bitişik, çoxhəcalı qoşmaların isə qoşulduğu sözlərdən ayrı yazılması.

Bağlayıcı. Bağlayıcı cümlə üzvləri, cümlələr arasında əlaqə yaradan köməkçi nitq hissəsi kimi. Bağlayıcılarda vergülün işlənməsi. Mürəkkəb bağlayıcılar və onların yazılışı.

Ədat. Cümlədə fikrin təsirliliyini artıran köməkçi nitq hissəsi olması. Ədatların mənaca növləri. Ədatların yazılışı. Bitişik və ayrı yazılan ədatlar. Təsdiq və inkar ədatlarından sonra vergülün işlənməsi.

Modal sözlər. Danışanın ifadə etdiyi fikrə münasibət bildirməsi. Modal sözlərin mənaca növləri. Modal sözlərdə durğu işarələrinin işlənməsi.

Nida. Nida hiss-həyəcan ifadə edən köməkçi nitq hissəsi kimi. Nidalarda müəyyən hissi halların ifadəsi. Nidalarda vergül və nida işarəsinin işlədilməsi.

Əsas və köməkçi nitq hissələrinin omonimiyi. Köməkçi nitq hissələrinin bir-biri ilə omonimiyi. Köməkçi nitq hissələrinin sinonimiyi. Bəzi bağlayıcı və adatların müəyyən şəkilçilərdən fərqləndirilməsi.

Sözü nün morfoloji təhlili.

MƏTN ÜZƏRİNDƏ İŞ. Mətnin abzaslara ayrılması və ya yeni abzasın müəyyən edilməsi.